טְבוּל יוֹם פֶּרֶק שְׁנֵים עָשָׂר זְבָחִים

לָא קַשְׁיָא. דְּר״ש דַּדְר״ש, קָא דְּקָתָנֵי הָכָא חוֹגֵן לָא מְיַיתֵי פֶּסַח, כְּשֶׁמֵּת בְּי״ז וּקְבָרוֹ בְּי״ד, דְּיוֹם מִיתָה דְּאוֹרַיְיתָא וְאָסִיר לֵילוֹ מִדְּאוֹרַיְיתָא, כְּדְלִיף לֵיהּ רַבִּי יְהוּדָה לְקַמָּן[1], וְהָא דְּקָתָנֵי לְעֵיל חוֹגֵל פִּסְחוֹ, כְּשֶׁמֵּת בְּי״ג וּקְבָרוֹ בְּי״ד, דְּיוֹם קְבוּרָה גּוּפֵיהּ דְּרַבָּנָן וְלָא אָסִיר לֵילוֹ אֶלָּא מִדְּרַבָּנָן. וְרוּמְיָא דְּתַרְתֵּי מְתַרְגְּמִינָן קַמְיֵיתָא מְשַׁנֵּי לָהּ רַב מָרֵי אִידִי וְאִידִי יוֹם[2] קְבוּרָה, וְקָמָן בְּשֶׁמֵּת וְכָאן בְּשֶׁמֵּת יוֹמוֹ הַשָּׁנָה, כְּדְשַׁנֵּינָן לָהּ מְיַיתֵי לָהּ לְקַמָּן, וְהָתָם יוֹם מִיתָה הַוַּאי: וְאַתְּ מַהְדְּרַת יוֹם קְבוּרָה. דְּיוֹם גּוּפֵיהּ מִדְּרַבָּנָן, וְהָתָם מוֹדִינָא: אַבָּיֵי אָמַר. אִידִי וְאִידִי בְּיוֹם מִיתָה, וּלְעוֹלָם מִיגוּאוֹת לֵילָה לְר״ש דְּרַבָּנָן, וְדְקָתָנֵי בַּבְרַיְיתָא פֶּסַח אֵינוֹ בָּא בַּמִּגוּאוֹת, כְּשֶׁמֵּת קוֹדֶם חֲצוֹת, דְּרַחֲמָנָא דַּחְיֵיהּ, מִכְּלֵי קָרָא דְּדָרְשִׁינָן כְּשֶׁהוּא שָׁלֹם הוּא מְגִיעַ וְלֹא כְּשֶׁהוּא חוֹגֵן, וְדְקָתָנֵי בַּפְּסָחִים ״טוֹבֵל וְאוֹכֵל פִּסְחוֹ״, אַלְמָא מְיַיתֵי לֵיהּ חוֹגֵן, כְּשֶׁמֵּת אַחַר חֲצוֹת, דְּקָדְמָה חוֹבַת שְׁחִיטַת פֶּסַח לַמִּגוּאוֹת וְחוּ לָא דַּחְיֵיהּ לֵיהּ חוֹגֵן, דִּשְׁמָעִינָן מִלְּגַבֵּי קָרְבָּנוֹ; וּמִיהוּ עַל קָרְבָּנוֹ לֵילָה דְּרַבָּנָן, דְּלִי שְׁמָעַת מִינָּהּ מִגּוּאוֹת לֵילָה דְּרַבָּנָן, הָא מִדְּאוֹרַיְיתָא הִיא, הַאי[3] לָא הַוָּה מְשַׁנֵּי לָהּ מִגּוּאוֹת לֵילָה דְּרַבָּנָן וְהַס לֹא הֶעֱמִידוּ דְּבָרֵיהֶם בְּמִקּוֹם כָּרֵת, דְּדִילְמָא מִמִּנַּע וְלָא שָׁבִיט, וּ״ל כֵּיוָן דְּעַל קָרְבָּנוֹ שַׁבְּטֵיהּ לָהוּ חוֹגֵן מַרְעָא דְּיִמְרוּ יִשְׁתְּטֵיהּ עַל מְנָת לִיפְסָל, הִילְכָּךְ חוֹגֵל פִּסְחוֹ, אֲבָל לֹא שָׁחַט קָדְשֵׁי קָדָשִׁים מִפְּנֵי לֵיל פֶּסַח, דְּהֶעֱמִידוּ דְּבָרֵיהֶם בְּמִקּוֹם עֲשֵׂה. וּמְתַרְגְּמִינָן דְּדָיְרִינָן ״מִי מְזַמְּנוּ לֵיהּ לְכֵיל״, כֵּיוָן קְבוּרָה, כְּדְאָמַר רַב אַסִּי לְעֵיל [דְּמֵת בְּי״ג וּקְבָרוֹ בְּי״ד] אַסִּינֵי לֵילוֹ: דְּשֵׁנִי לָן. מִדְּרַבָּנָן לָא פְּשִׁיט לֵילוֹ: (ה) מִדְּאוֹרַיְיתָא: וּרְמִינְהִי כו׳. מַסְקְנָא דְּמִיגְלֵיהּ הוּא דְּבָעֵי לְאַמּוּיֵי מִגּוּ רוּמְיָא וְשִׁיעוּיֵי[4]: ״וְלְאַחוֹתוֹ״ מַה ת״ל. בְּנָזִיר קָאֵי, וְכֵיוָן דְּכְתִיב ״לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ״ כָּל שֶׁכֵּן לְאַחוֹתוֹ: אָמַרְתָּ לֹא יִטַּמֵּא. רִישָׁא דְּבָרֵיהָ בְּנָזִיר קָא מַיְירֵי, כְּדְקָתָנֵי לָהּ לְקַמָּן בְּשֶׁמֵּעִתִּין, וְה״ק סֵיפָא[5], הָרֵי שֶׁהָיָה כוֹהֵן גָּדוֹל וְהוּא נָזִיר, לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמֵּא, אֲבָל לְאַחוֹתוֹ מַה ת״ל. בְּנָזִיר וְהוּא כֹּהֵן גָּדוֹל